

De vorba cu Destinul!!!

Ce faci domnule Destin? Iti multumesc pentru secunda de adevar din care imi dai sa respir.lasa-ma doar pentru o zi sa-ti fiu confagenta.Ajuta-ma sa strapung aparentele si sa descopar ce se ascunde in spatele cuvintelor.Sa le storc esenta si sa plutesc in miezul lor.Sa le desfac fiecare fibra pe care apoi sa o modelez si sa-I dau apoi o noua directie.Ma impiedic adesea in vorbe goale in timp ce esentialul este devorat de ignoranta.Nu ma lasa sa ridic la rangul de cuvant orice adunatura de silabe.Da-mi sa beau din licoarea intelepciunii.Sunt atat de insetata dupa cunoastere.Lasa-ma sa-I sorb zilnic din vigoare pana voi ajunge la saturatie.Intinde-mi viitorul in portii de cate o zi fara sa-I deslusesc toate enigmele.Lasa-ma sa-mi descopar singur raspunsul la intrebarile ce-mi insotesc drumul spre adevarul suprem.

Iti cer un singur lucru.Vreau sa ma ajuti doar in cucerirea interiorului.Acesta se naruie sub greutatea unor fantasme ce I-au fisurat puritatea si l-au transformat intr-un trecut colbuit de amintiri dureroase.Ii simt pulsul,simt cum sperantele sunt gata sa tasneasca si sa se transforme in dorinte mistuitoare sub focul optimismului adolescentin.As vrea sa-mi ating launtricul,sa-I dau forma unui zambet si sa-I soptesc cu blandete:Nu-ti fie teama! Suntem una si impreuna vom castiga lupta impotriva necunoscutului.

Domnule Destin,de ce esti imbracat in alb si negru?De ce ma privesti atat e fioros in timp ce chipul iti exprima blandete?Te admir si te dispretnesc in acelasi timp.Imi soptesti sa am incredere dar totusi sunt prevazatoare.De ce-mi trezesti atatea sentimente contradictorii?Ma obligi sa aleg intre luciditate si neburie.Nu vreau sa fac compromisuri nici macar pentru tine.Nu-mi cedre sa aleg intre bine si rau pentru ca am nevoie de amandoua.Inca nu ai aflat de existenta colorii gri?Toti cei cei au ales supravietuirea au adoptat-o in gandire si practica.De ce vrei ca eu sa fiu altfel?Un singur om nu poate schimba lumea.Nu-mi cere sa fiu eu martirul ridicat la rangul de erou doar pentru ca a indraznit sa te infrunte.

Ia-ma de mana! Lasa-ma sa-mi odihnesc gandurile-n palma ta.Sa-ti simt mangaierea si acceptarea.Frica dispare invaluita in curiozitate.Caldura mea a reusit sa-ti strapunga ghiata din priviri si sa te transforme in muritor.Esti in puterea mea insa iti simt superioritatea.Intelepciunea ma depaseste si mi-e teama sa nu ma inec in prea multa profunzime.Descopera-mi adevarul doar atunci cand esti convins ca-l merit.Ofera-mi putin si lasa-ma sa-mi castig singura dreptul la calitate. Cand ma voi ridica prea sus umileste-ma daruindu-mi un alt ideal pentru care sa sufar si sa lupt.Nu vreau sa-mi putrezeasca simturile in prea multa fericire. Da-mi zilnic portia de suferinta care sa ma purifice si alaturi de care plangand sa mai urc o treapta.

Ai ramas acelasi domnule Destin!Hoinarul incarcat cu surprise si obstacole.Iti cer acum sa ma eliberezi de povoara unui viitor prestabilit.Lasa-ma sa-mi desenez singura drumul pe care voi pasi fara sa-mi fie teama ca tu ma pandesti dupa fiecare curba improscandu-ma cu piedici.Pe tine cine te conduce?De unde sti ce e mai bine pentru mine?Stiu ca aceasta libertate are un pret insa sunt dispusa sa mi-l asum.Inseteaza-ma cu pricepere ,seriozitate si cumpatare.Imi voi crea propria insula pe care nici un val nu o va acoperi.Ce-ti pasa tie de un suflet pe care-l vei lasa la voia intamplarii cand sunt atatea care abia asteapta sa fie manevrate.

Marginea de vis

La fiecare margine de vis
Ramane o dorinta neimplinita
Un tainic dor,un gand ascuns
Speranta intr-o zi mai fericita.

La fiecare margine de vis
Ramane-o lacrima uscata-n suferinta
O dragoste pierduta in abis
In unbra unei fapte nascute din dorinta.

La fiecare margine de vis
Ramane un sentiment de teama
Un gand ascuns,de nedescris
Ce te transforma brusc in fiara.

La fiecare margine de vis
Ramanem noi alaturi de iluzii
Si incercam cu sufletul deschis
Sa supravietuim printre confuzii.

Alexandrina CSIKI , 14 ani,Colegiul National ANDREI MURESANU